

III.

Til § 16

Den Beskyttelse, der ved den i § en indeholdte Bestemmelse ydes den til Brugen af et Mærke Berettigede, hvad enten nu Ketten til Brugen er begrundet paa Anmeldelse eller følger af Bestemmelsen i § 13 2det Stykke, bestaar væsentlig i, at der gives ham Afgang til at forebygge eventuelle Krænkelser af hans Ret, idet han kan straffe ind, saasnart Trediemand ved at anmelde det samme Mærke har tilljendegivet den Hensigt at benytte dette Mærke til Betegnelse af sine Varer, uden at det er nødvendigt, at Mærket allerede af vedkommende Trediemand er benyttet til saadan Betegnelse, og der saaledes endnu ikke foreligger nogen virkelig Krænkelse af den udelukkende Ret til Brugen af Mærket.

Betydningen af Beskyttelsen er en dobbelt, idet den til Brugen af Mærket Berettigede ved at foranledige Udflettelsen af det uberettiget anmeldte Mærke bliver i Stand til dels at hindre den Anskuelse hos Publikum, at en Anden skulde være udelukkende berettiget til Brugen af vedkommende Mærke, dels at godtgjøre de Forudsætninger, hvorpaa Forfølgningen af eventuelle forrædtlige Krænkelser af hans Ret beror.

Til § 17.

Medens § 16 kun omhandler figurlige Varemærker, omfatter derimod den i nærværende Paragraf omhandlede civilretlige og strafferetlige Beskyttelse alle Varemærker saavel de figurlige som Navne-Mærker, og det følger ligesvem af sidstnævnte Mærkers Natur, at Beskyttelsen for dem maa blive absolut, da Ingen behøver at taale, at Nogen anvender hans Navn eller Firma paa nogen som helst Slags Varer, medens Beskyttelsen for de anmeldte Mærkers Vedkommende er indskrænket til de Varearter, for hvilke Mærket efter Anmeldelsen er bestemt.

Anvendelsen af nærværende Paragraf er, forsaavidt den strafferetlige Beskyttelse angaaer, betinget af, at Brugen af det fremmede Mærke eller Navn er sket mod bedre Vidende, og Paragrafen omhandler altsaa de samme Tilfælde som almindelig borgerlige Straffelovs § 278, uden at dog disse Bestemmelser dække hinanden. Det er saaledes for det Første indlysende, at Bestemmelsen i Straffelovens § 278, 1ste Stykke, der omhandler Brugen af Andres Mærke eller Stempel paa Varer, der ere af væsentlig ringere Bestaffenhed end den, som Mærket eller Stemplet antyder, altsaa en Handling, der falder ind under Begrebet „Falsk“, overhovedet ikke berøres af Bestemmelsen i nærværende §. — jvf. Ordene „forsaavidt høiere Straf ikke er forskyldt efter den almindelige Lovgivning“, hvorved netop sigtes til den nævnte Bestemmelse i Straffeloven. — Medens derhos Bestemmelsen i § 278,

2det Stykke, første Punktum, angaar enhver Brug af Andres Mærke eller Stempel paa Varer, der ikke ere af væsentlig ringere Bestaffenhed end den, som Mærket eller Stemplet antyder, omfatter Lovforslagets § 17 foruden vedkommende Forretningsdrivendes individuelle eller Firma-Navn samt Navnet paa den Giendom, der er Værnes Tilvirkningssted, kun „de ved nærværende Lov beskyttede Mærker“ o: de anmeldte Mærker; egentlige Varemærker, der ikke ere anmeldte, falde altsaa udenfor § ens Bestemmelse. Da det nu er en Forudsætning for nærværende Lovforslag, at der overhovedet ikke skal tilkomme egentlige Varemærker retlig Beskyttelse, undtagen forsaavidt som de anmeldes, og da man paa den anden Side er gaaet ud fra, at den i § en foreskrevne Straf for Brugen af Andres Mærke skal træde istedetfor den i Straffelovens § 278 2det Stykke, første Punktum, foreskrevne Straf, forsaavidt angaar saadanne Mærker, der overhovedet falde under § ens Omraade, maa som Følge heraf den nævnte Bestemmelse i Straffeloven anses ophævet fra den Dag af, da nærværende Forslag efter at være ophøiet til Lov træder i Kraft (jvf. § 19).

Naget den i § 8 foreskrevne offentlige Beskjendtgjørelse om Varemærkers Indregistrering tilfigter at bringe Indregistreringen til almindelig Kundskab, har Beskjendtgjørelsen dog selvfølgelig ikke den Virkning at begrunde en retlig Formodning om Kjenndskab til den stedfundne Anmeldelse og Indregistrering, og det maa derfor af andre Omstændigheder — til Ex. at der er overgaaet Vedkommende en Dom efter §§ 16 eller 17, 1ste Stykke — godtgjøres, at Brugen af et fremmed Varemærke er sket mod bedre Vidende.

De indkomne Bøder ere foreslaaede tillagte de samme Kasser som de for Overtrædelse af Firmalovens Bestemmelser idømte Bøder tilfalde. — Bestemmelsen om, at Paatale kun finder Sted efter den Forvrettedes Begjæring er overensstemmende med hvad der i Straffelovens § 278 2det Stykke, første Punktum, er foreskrevet for de deromhandlede lignende Forseelser.

IV.

Til § 18.

Da Trangen til Beskyttelse for danske Varemærker gjælder ikke blot det indenlandske, men ogsaa det udenlandske Marked, men saadan Beskyttelse paa det udenlandske Marked i alt Fald i Reglen ikke kan ventes opnaaet, medmindre der til Gjengjæld kan indrømmes det vedkommende fremmede Lands Varemærker Beskyttelse her i Riget, tilfigter nærværende Paragraf under Forudsætning af Gjensidighed at aabne Afgang til Beskyttelse her i Riget for Varemærker, der tilhøre Indlændinge eller Udlændinge, som drive saadan Forretning, som i § 1 omhandlet, fra et Sted udenfor Danmark.